

na podstawie książki
i podcastu
Magdaleny Grzebałkowskiej
i Ewy Winnickiej

Jak się starzeć bez godności

reżyseria Maciej Podstawny
adaptacja Maciej Łubieński

premiera
10 listopada 2023

**Gdy myślisz, że w życiu Ci nie wyszło
Gdy myślisz, że bez sensu to wszystko
Gdy boisz się, że dalej już nicość
Zapamiętaj te trzy słowa: Starość ma przyszłość**

**Starość ma przed sobą świetlaną przyszłość
Tylko iść do światła, by do głowy Ci nie przyszło
Starość ma przyszłość, Przyszłość to starość
Zacznij się starzeć z miłością i wiarą**

Teatr Komedia oraz współtwórcy m.in. *Pożaru w burdelu* i *Wyspy Jadłonomia* zapraszają na niepozobawioną elementom grozy komedię opowiadającą o wczesnej starości – lub innymi słowy – późnej młodości. Czyli o czasie w życiu człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem perspektywy kobiety, kiedy wyzwaniem staje się poranne wstawanie z łóżka z godnością, nie mówiąc już o godnym kładzeniu się spać. To spektakl nie tylko dla osób 45+, bo przecież wiek „przedstarczy”, prędzej niż później, czeka nas wszystkich.

Twórczynie i twórcy, inspirowane popularnymi podcastami i książką *Jak się starzeć bez godności* Magdaleny Grzebałkowskiej i Ewy Winnickiej, proponują nie do końca poprawny politycznie i nie całkiem poważny antyproradnik mierzenia się z dorosłością, dojrzałością, a nawet nieśmiałością mającą na horyzoncie starość. Spektakl będzie miał formę dokumentu portretującego dzień z życia czterech kobiet i jednego mężczyzny. Zobaczymy błahe – choć heroiczne – poranki, ale i epizody dramatyczne: dostarczanie dzieci do szkoły, egzaminy, obserwowanie dojrzewania „naszych pociech”, perypetie zawodowe osób w wieku późnoproductyjnym. Będą też doświadczenia graniczne w rodzaju wizyty u mechanika, lekarza-specjalisty czy w klubie sportowym. Dzień ukoją rozmowy z przyjaciółmi o zdrowiu (czyli chorobach) i lektura prasy poradnikowej, składającej się niemal wyłącznie z urągających nam zdjęć młodych i sprawnych osób różnych płci.

W naszym dokumencie-nieporadniku nie unikniemy tematów niewygodnych – takich jak seks osób dojrzałych, czy naprawa ciekającego kranu (są to dwa różne tematy!) – i mimo dość odważnych komediowych ambicji chcemy szczerym głosem mówić o tym, co jest lub będzie udziałem statystycznej większości z nas. Głosy anarchicznie niepoważne nie powinny przesłonić perspektywy osobistej i dotkliwej, a „antyproradnik” o fenomenie starzenia się bez godności dotknie też przestrzeni poważnych.

Nie chcemy przemilczeć całej komplikacji rzeczywistości osób 45+. Wystrzegając się tonu kołczów i nie sypiąc łatwymi receptami, nie unikamy od czasu do czasu tonu serio, opowiadając o obszarze – bądź co bądź – traumy. Ból towarzyszący starzeniu się jest jednak uleczalny. O ile podejmiemy wysiłek terapeutyczny, zachowamy dystans i poczucie humoru. No i godność. To znaczy... odwrotnie!

Północne Centrum Sztuki – Teatr Komedia
ul. Juliusza Słowackiego 19a
01-592 Warszawa
widownia@teatrkomedia.pl

Kasa Teatru
tel. (22) 833 68 80
bilety@teatrkomedia.pl

Godziny pracy kasy
poniedziałek – sobota: 10:00–14:30 i 15:00–18:00
niedziela 15:00–18:00
oraz zawsze na godzinę przed spektaklem

www.teatrkomedia.pl

zajrzyj do nas!

na podstawie książki i podcastu
Magdaleny Grzebałkowskiej i Ewy Winnickiej

Jak się starzeć bez godności

REŻYSERIA **Maciej Podstawny**   ADAPTACJA **Maciej Łubieński**

SCENOGRAFIA I KOSTIUMY
Barbara Hanicka

MUZYKA
Radek Łukasiewicz

VIDEO
Przemek Tokarski

REŻYSERIA ŚWIATŁA **Mirek Kaczmarek**   CHOREOGRAFIA **Anna Obszańska**

WYSTĘPUJĄ

Eliza Borowska   **Robert Ostolski**
Tomasz Dedek   **Irena Sierakowska**
Rozalia Mierzicka   **Katarzyna Żak**
ze specjalnym udziałem
Sandry Korzeniak (Głos Narratorki)

KIEROWNICZKA PRODUKCJI
Justyna Pankiewicz

SUFLERKA
Katarzyna Adamczyk

REALIZACJA AUDIO/VIDEO
Marcin Bociński
Mateusz Bagiński
Olga Rojek

KIEROWNIK OBSŁUGI
SCENY
Paweł Stefaniak

GARDEROBIANE
Katarzyna Adamczyk
Irmina Kurowska

PRODUKCJA
Marta Kostoń
Robert Ostolski

REALIZACJA ŚWIATŁA
Donald Klepczarek
Marek Klepczarek
Jakub Szafran

MONTAŻYŚCI SCENY
Krzysztof Iwański
Grzegorz Laskus
Mikołaj Gurdek-Szkuclarek
Hubert Gurdek-Szkuclarek

INSPICJENT
Robert Ostolski

ZDJĘCIA PROMOCYJNE **Dawid Stube**

PLAKAT zdjęcie **Dawid Stube** · projekt **studio Elipsy**

KOMUNIKACJA I PROMOCJA **Anna Andraka** · **Agnieszka Butowska**
Anna Hautz · **Łukasz Orłowski** · **Justyna Piliszek**

Partnerem spektaklu jest **Wydawnictwo Agora**

Sesję promocyjną spektaklu zrealizowaliśmy na żoliborskim bazarze i placu zabaw oraz
w Przychodni Szajnohy SPPZZLO Warszawa-Żoliborz, Szkole Podstawowej nr 65 im.
Władysława Orkana w Warszawie i Barze Mlecznym Sady. Dziękujemy za pomoc i życzliwość.

Twórczynie i twórcy

Maciej Podstawny

Reżyser i dramaturg, rocznik '78. Absolwent krakowskiej PWST i filozofii na Uniwersytecie Jagiellońskim. Pochodzi z Bielska-Białej, mieszka w Krakowie, w Żywieckim Parku Krajobrazowym na granicy polsko-słowackiej, czasami na północy Europy. Kiedyś asystent Petra Zelenki, Pawła Miśkiewicza i Krystiana Lupy. Współpracował m.in. z Teatrem Dramatycznym w Warszawie za dyrekcji Pawła Miśkiewicza (*Krety i rajskie ptaki* wg Różewicza), Teatrem Polskim w Poznaniu (*Ocalenie* wg Gorkiego i Tarkowskiego), z Teatrem im. J. Szaniawskiego w Wałbrzychu i z Teatrem Narodowym w Warszawie w cyklu performatywnych czytań poetyckich *Wielcy niepoważni*. Za *Przełamując fale* wg Larsa von Triera otrzymał nagrodę główną 4. Festiwalu m-teatr, za spektakl *Synek – śląską Złotą Maskę*. Zrealizował: *Kajzara. Odyseję 1982* w Teatrze im. L. Solskiego w Tarnowie, w Łażni Nowej Skowyt, wg tekstów bitników; w Teatrze Dramatycznym w Wałbrzychu *Moby Dicka czyli koniec demokracji w państwie wielorybów* i *Lorda Jima*. *Ćwiczenia z czytania powieści Josepha Conrada* (w koprodukcji z Teatrem Współczesnym w Szczecinie), a w Teatrze Nowym w Zabrzu *Ku Klux Klan. W krainie miłości*. W ostatnich sezonach: *Upiory* Ibsena w Teatrze Zagłębia w Sosnowcu, *Hańbę* wg Coetzeego na MALTA Festival Poznań 2019 (w koprodukcji z teatrem Żeromskiego z Kielc) i *teraz każdy z was jest rzeczą* Sebastian Majewskiego wg *Diabła* Żuławskiego, przygotowane w koprodukcji Teatrów Dramatycznego z Wałbrzycha i Współczesnego z Wrocławia. Jego najnowsze realizacje to: fantazja o konkursie Eurowizji *Ancora tu* (z Tomaszem Jękotem i zespołem Polpo Motel) w Wałbrzychu i *Baśnie Andersena* w Teatrze Zagłębia w Sosnowcu. Współautor i reżyser *Wyspy Jadłonomia* w stołecznym Teatrze Studio. Pedagog AST w Krakowie od 2010 roku, w sezonie 2022/23

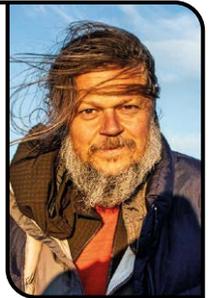

foto: Jagoda Podstawna

prodziekan Wydziału Reżyserii Dramatu. W latach 2015-2018 Dyrektor Artystyczny Teatru Dramatycznego im. J. Szaniawskiego w Wałbrzychu. W pracy zwraca uwagę na demokratyczne formy twórczości, budowanie zespołu w oparciu o język i metody pedagogiki teatralnej. Jest autorem i współautorem kilku przedstawień i projektów teatralnych dla dzieci i młodzieży, m.in. scenariusza wielokrotnie nagradzanej *Łaumy, czyli czarownicy* (Wałbrzych) i *Niekończącej się opowieści* (Warszawa) Magdaleny Miklasz i reżyserem *Królowej śniegu* (Zabrze, z Dorotą Kowalkowską; realizacja nagrodzona Złotą Maską w 2021 roku). Laureat – wspólnie z Dorotą Kowalkowską – Nagrody Specjalnej 26. Ogólnopolskiego Konkursu na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej za spektakl *Greta i ostatni Wieloryb* – „za konsekwentne wprowadzanie w przestrzeń szkolną teatru o wysokich walorach artystycznych, podejmującego z młodym widzem rozmowę o współczesnym świecie”. Czasami fotograf i reżyser światła.

Maciej Łubiński

Mówi o sobie: „Urodziłem się w 1971. Nie pamiętam Mundialu w 1978 roku, bo nie mieliśmy telewizora. Pamiętam zimę stulecia, papieża, Solidarność, Stan Wojenny. Uczyć się niezbyt lubiłem. Grałem na wiolonczeli, ale niezbyt chyba wiolonczelę lubiłem, bo postanowiłem iść na studia historyczne. Historii chyba też

do końca nie lubiłem, bo zrezygnowałem z doktoratu, by pracować w reklamie. Trudno powiedzieć, żebym reklamę pokochał, bo szybko poszedłem pracować do gazety. Z gazety zaś przeniosłem się do telewizji i radia. Nawet je lubiłem. Ale nie na tyle, żeby się jakoś zdeklarować. Po czterdziestce odkryłem teatr. Lubię teatr. Dosyć lubię”.

Barbara Hanicka

Scenografka, pedagożka, absolwentka Wydziału Wystawiennictwa i Studium Scenografii krakowskiej ASP pod kierunkiem Lidii i Jerzego Skarżyńskich. Pracę rozpoczęła w Nowym Jorku – była asystentką Davida Mitchella i współpracowała z Gordonem Edelsteinem w St. Marks Theater. Jest autorką około 150 projektów scenografii i kostiumów. Współpracowała m.in. z: Pawłem Miśkiewiczem (*Przypadek Klary, Niewina, Całopalenie Loher, Płatonow, Mewa Czechowa, Auto da fé Canettiego, Alina na zachód Dobbrowa, Sen o jesieni Fossego, Przedtem/potem Schimmelpfenniga, Peer Gynt. Szkice z dramatu Henryka Ibsena, Alicja wg Carolla, Kupieckie kontrakty Jelinek, Klub polski*), Grzegorzem Wiśniewskim (*Jan Gabriel Borkman Ibsena, Prezydentki Schwaba, Kształt rzeczy LaBute'a, Matka Witkiewicza, Letnicy Gorkiego, Zmierzc Bogów Badalucco/ Mediolini/Viscontiego, Józef i Maria Petra Turriniego, Królowa Margot Dumasa, Płatonow Czechowa*), Mikołajem Grabowskim (*Kto się boi Virginii Woolf? Albee'ego, Tango Gombrowicza wg Gombrowicza, Opera mleczana Mleczki/Radwana, Wyzwolenie Wyspiańskiego*), Grzegorzem Jarzyną (*Bzik tropikalny Witkiewicza, Iwona, księżniczka Burgunda Gombrowicza, Niezidentyfikowane szczątki ludzkie Frasera*), Zbigniewem Brzozą (*Burza Shakespeare'a, Noc Helvera Villquista*), a także z Zygmuntem Hübnerem

foto: Monika Stolarska

(*Z życia glist Enquista, Garderobiany Harwooda, Medea Eurypidesa*), Tadeuszem Łomnickim (*Affabulazione Pasoliniego*), Wojciechem Misiuro (*Dantoręczycy, ZUN*), Eugeniuszem Korinem (*Central Park West Allena, Czechow żartuje!*), Mają Kleczewską (*Noże w kurach Harrowera*), Maciejem Podstawnym (*Don Kiszot Pakuły, Krety i rajske ptaki Różewicza*) oraz Pawłem Łysakiem (*Wiśniowy sad Czechowa, Krzyżycie, Chiny! Tretiakowa*). Projekt kostiumów do *Pułapki Różewicza* był początkiem jej wieloletniej współpracy z Jerzym Grzegorzewskim. W Teatrze Studio w Warszawie oraz w Starym Teatrze w Krakowie zrealizowali wspólnie m.in.: *Powolne ciemnienie malowideł wg Lowry'ego, Operę za trzy grosze Brechta, Tak zwaną ludzkość w obłądzeniu wg Witkiewicza, Usta milczą, dusza śpiewa wg operetek Kálmána i Lehára, Dziesięć portretów z czajką w tle wg Czechowa, La Bohème wg Wyspiańskiego, Dziady – dwanaście improwizacji wg Mickiewicza i Don Juana Molière'a*. Była scenografką Teatru Narodowego, gdzie także współpracowała z Grzegorzewskim (scenografia: *Ślub i Operetka Gombrowicza, Halka Spinoza Grzegorzewskiego, Sędziowie Wyspiańskiego*; kostiumy: *Wesele Wyspiańskiego, Sen nocy letniej Shakespeare'a, Morze i zwierciadło Audena, Hamlet Stanisława Wyspiańskiego, Duszczyka wg Różewicza, On. Drugi Powrót Odysa Grzegorzewskich*). Jest także autorką scenografii do przedstawień: Tadeusza Bradeckiego (*Saragossa wg Potockiego, Operetka Gombrowicza*), Agnieszki Lipiec-Wróbiewskiej (*Dawne czasy Pintera, Dublińska kolęda McPhersona*), Jana Englerta (*Dożywocie, Śluby panieńskie Fredry, Alderka życia Levina, Księżniczka na opak wywrócona Calderóna, Fredraszki na podstawie Fredry, Kordian Słowackiego*), Antoniny Grzegorzewskiej (*Ifigenia*), Michała Kotańskiego (*Dzieje grzechu Zeromskiego*), Barbary Wysockiej (*Moby Dick Knapika, Łucja z Lammermooru Donizettiego, Juliusz Cezar Shakespeare'a*). Jej realizacje można także zobaczyć m.in. w teatrach: Wybrzeże w Gdańsku, Dramatycznym w Warszawie i Polskim w Bydgoszczy. Uhonorowana m.in.: nagrodami Opolskich Konfrontacji Teatralnych: za kostiumy do *Rękopisu znalezionego w Saragossie* (reż. Tadeusz Bradecki) i za scenografię do *Bzika tropikalnego i Iwony, księżniczki Burgunda*; Nagrodą Teatralną marszałka województwa pomorskiego za scenografię do spektaklu *Jan Gabriel Borkman*. W Konkursie na Teatralną Inscenizację Dawnych Dzieł Literatury Europejskiej 2010 zdobyła nagrodę za scenografię do *Zmierzc bogów*. Wydała powieść dla młodzieży *Ale teatr!* Wykłada w krakowskiej Akademii Sztuk Teatralnych.

Radek Łukasiewicz

Kompozytor, producent muzyczny, autor tekstów piosenek. Założyciel zespołu Pustki, z którym wydał siedem albumów długogrających, dostał nagrodę im. Grzegorza Ciechowskiego i był dwukrotnie nominowany do nagrody Paszportów Polityki. Jest współzałożycielem takich zespołów jak Bisz/Radex czy Polskie Znaki, z którym nagrał *Rzeczy ostatnie* - płytę z pieśniami o śmierci, przemijaniu i żałobie. Ostatnio koncentruje się na duecie Matylda/Łukasiewicz, który stworzył z Matyldą Damięką. Jego teksty śpiewają m.in. Monika Brodka, Piotr Ziola czy Artur Rojek. Współpracował z takimi artystami jak Vito Bambino, Sanah, Katarzyna Nosowska, Muniek Staszczyk, Fisz Emade. Skomponował muzykę do wielu spektakli teatralnych.

foto: Kobas Laska

Przemysław Tokarski

Dziennikarz, operator kamery, dokumentalista. W 2007 roku pracował dla Regionalnego Tygodnika Informacyjnego w Kamiennej Górze (redaktor, fotograf). Od 2008 pracuje dla Telewizji Wałbrzych (redaktor, operator kamery) i od 2010 dla portalu Wałbrzych24.com (redaktor, fotograf). Od 2015 roku prowadzi własną działalność usług video, w ramach której regularnie współpracuje m.in. z instytucjami kultury: Teatrem Dramatycznym im. J. Szaniawskiego w Wałbrzychu, Teatrem Lalki i Aktora w Wałbrzychu, Centrum Nauki i Sztuki Stara Kopalnia, Wałbrzyską Galerią Sztuki BWA, Filharmonią Sudecką im. J. Wiłkomirskiego, Fundacją im. Księżnej Daisy von Pless. Współautor filmów dokumentalnych *Tutejsi. Od Waldenburga do Wałbrzycha* i *Sokołowsko – Zapomniana Perła Dolnego Śląska*. Współtwórca w zakresie multimedii spektakli *Pani Bovary*, *Ancora Tu*, *Szpital na peryferiach* w Teatrze Dramatycznym w Wałbrzychu oraz *Baśni Andersena* w Teatrze Zagłębia w Sosnowcu i *Wyspy Jadalnomii* w Teatrze Studio w Warszawie, a także *Paszтетów, do boju!* w Teatrze Komedia w Warszawie oraz teatralnych projektów filmowych: *Jak dobrze żyć, I tak zrobimy wam teatr*, *Szaniawski 1964-2019* w Teatrze Dramatycznym w Wałbrzychu oraz *Przyjaciel* i koncertu *Do Przyjaciela* w Teatrze Lalki i Aktora w Wałbrzychu. Producent wielu spotów reklamowych i teledysków.

Towiańczycy, królowie chmur Janiczak, 2014), Magdaleną Miklasz (*Być jak Beata*, 2019), Uną Thorleifsdottir (*≈[prawie równo]*, 2019; *Atómstöðin* Laxnessa National Iceland Theatre Reykjavik, 2019; *Zaraza*, 2021), Maciejem Podstawnym (*Hańba* Coetzee'ego, 2019); Grzegorzem Wiśniewskim (*Harper* Stephensa, 2016; *Plac Bohaterów* Bernharda, 2017; *Fedra* Racine'a, 2019; *Sonata jesienna*, 2020; *Lilla Weneda* Słowackiego, 2021). Wyreżyserował spektakle: *Ausgang* Koryntczyk, 2018; *Girls and Boys* Kelly'ego, 2019; *Americane* wg Bukowskiego, 2020. Laureat wielu nagród m.in. za scenografię do *Sprawy Dantona* (33. Opolskie Konfrontacje Teatralne „Klasyka Polska”, 2008; Międzynarodowy Festiwal Teatralny Boska Komedia w Krakowie, 2008; Międzynarodowy Festiwal Teatralny „Kontakt” w Toruniu, 2009) i do *Trojanek* (12. edycja festiwalu Boska Komedia, 2019; Złota Kieszeń IV edycji Festiwalu Scenografii i Kostiumów Scena w Budowie); *Griman 2023* za najlepszą scenografię *Dramaty książniczek* w sezonie 2022/23 w Islandii. Nominowany do Paszportu Polityki 2012.

Anna Obszańska

Rocznik '96. Studentka V roku Wydziału Reżyserii Dramatu oraz absolwentka Wydziału Teatru Tańca w Bytomiu na Akademii Sztuk Teatralnych w Krakowie. W roku 2017 była stypendystką prestiżowego Folkwang Universität der Kunst w Essen (Niemcy). Występowała w spektaklu dyplomowym *CPH4* w choreografii Jacka Łumińskiego oraz *Hen. O końcu* w reżyserii Macieja Podstawnego. Aktorka oraz asystentka reżyserki Magdaleny Miklasz przy spektaklu *Piotruś Pan i Jakub Hak* (Teatr im. Juliusza Słowackiego w Krakowie). Jako choreografka współpracowała z Maciejem Podstawnym, Jakubem Zalasą, Błażem Biegasiewiczem, Piotrem Pacześniakiem, Remigiuszem Brzykiem oraz Szymonem Kaczmarkiem. Laureatka głównej nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego 12. Forum Młodej Reżyserii za reżyserię spektaklu *Orfeusz* oraz wyróżniona nagrodą specjalną dla najlepszej reżyserki, przyznaną przez Związek Artystów Scen Polskich. We wrześniu 2023 roku zadebiutowała jako reżyserka w Teatrze Nowym im. Kazimierza Dejmka w Łodzi reżyserując *Carmen*, inspirowaną operą Georges'a Bizeta.

foto: Piotr Kreglicki

Mirek Kaczmarek

Scenograf, kostiumograf, reżyser światła i autor projekcji wideo. Absolwent Wydziału Komunikacji Wizualnej ASP w Poznaniu (1998). Autor polskiego pawilonu na Praskim Quadriennale Scenografii w 2007. Od debiutu w 2002 roku zrealizował około 250 spektakli. W teatrze stale współpracuje z Ewelina Marciniak, Janem Klatą, Marcinem Liberem, Grzegorzem Wiśniewskim, Jakubem Roszkowskim, Piotrem Kruszczyńskim, Uną Thorleifsdottir, Ewą Kaim, Magdaleną Miklasz, Maciejem Podstawnym. Współpracował także m.in. z Krystyną Meissner, Wiktorem Rubinem, Jarosławem Tumidajskim. Ważniejsze realizacje: z Piotrem Kruszczyńskim (m.in. *Piaskownica* Walczaka, *Ambona* Iudu Kuczoka, 2016), Janem Klatą (m.in. *...córka Fizyeki* Witkiewicza, 2004; *Transfer!*, 2006; *Sprawa Dantona* Przybyszewskiej, 2008; *Szajba* Sikorskiej-Miszczyk, 2009; *Jerry Springer – The Opera* Thomasa, 2012; *Trojanek* Eurypidesa, 2018; *Lazarus 2020*, *Balkon 2021*, *Mordet på Marat* w Göteborgs Stadsteater 2022), Ewelina Marciniak (*The Boxer* Thalia Theater Hamburg, 2019; *Die Jungfrau von Orleans* National Theater Mannheim, 2021; *The Books of Jacob* Thalia Theater Hamburg, 2021; *Das Rheingold* Opera Bühnen Bern, 2021; *Werther* Deutsches Theater Berlin, 2022), Marcinem Liberem (m.in. *Makbet* 2011; *Wesele* Wyspiańskiego, 2013; *Stara kobieta wysiaduje* Różewicza, 2014; *FAHRENHEIT 451*, 2016; *Popiół i diament - zagadka nieśmiertelności* Andrzejewskiego, 2018; *Motyl* Sikorskiej-Miszczyk, 2019; *Krótką rozmowa ze śmiercią*, 2020; *Król potworów* Kmiecika, 2020; *Rzeźnia numer pięć* wg Vonneguta, 2021; *Bowie w Warszawie* Masłowskiej, 2021), Ewą Kaim (*Do dna*, 2016), Wiktorem Rubinem (*Joanna Szalona*; *Królowa* Janiczak, 2011; *Caryca Katarzyna* Janiczak, 2013;

foto: Magda Hueckel

Aktorki i aktorzy

Eliza Borowska

Absolwentka warszawskiej Akademii Teatralnej, którą ukończyła w 2003 roku. Za role w spektaklach dyplomowych została nagrodzona na Festiwalu Szkół Teatralnych w Łodzi oraz na Międzynarodowym Festiwalu Szkół Teatralnych w Warszawie. Na scenie debiutowała w 2001 roku w Teatrze Współczesnym w Warszawie w spektaklu *Bambini di Praga* w reżyserii Agnieszki Glińskiej. W latach 2003 – 2016 była aktorką Teatru Powszechnego w Warszawie. Od 2017 roku jest w zespole Teatru Polskiego w Warszawie. Eliza Borowska grała również na scenach Teatru Wybrzeże (spektakle w reż. Jan Klaty), Teatru Narodowego (spektakle w reż. Natalii Korczakowskiej), Teatru Konsekwentnego oraz w zespole grupy kabaretowej Pożar w Burdelu. Na stałe współpracuje z Teatrem Polskiego Radia i Teatrem Provisorium. Jest laureatką wielu nagród: w 2003 roku na II Międzynarodowym Festiwalu Szkół Teatralnych zdobyła nagrodę za rolę drugoplanową Warii w *Wiśniowym sadzie* Antoniego Czechowa w reż. Agnieszki Glińskiej (dyplomowe przedstawienie Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w Warszawie); w 2003 roku na IX OKNWPWSW zdobyła nagrodę za rolę Młodej Bladej w *Żegnaj, Judaszu Ireneusza Iredyńskiego* w reż. Bożeny Suchockiej (dyplomowe przedstawienie Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w Warszawie); w 2003 roku na XXI Festiwalu Szkół Teatralnych otrzymała nagrodę główną festiwalu oraz nagrodę Jana Machulskiego za rolę Młodzieńczej Bladej w spektaklu *Żegnaj, Judaszu Iredyńskiego* w reż. Bożeny Suchockiej (dyplomowe przedstawienie Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w Warszawie); w 2012 roku na Ogólnopolskim Konkursie na Wystawienie Polskiej Sztuki Współczesnej zdobyła Nagrodę im. Jana Świderskiego za rolę Suki Azy w przedstawieniu *Nieskończona historia* w reż. Piotra Cieplaka w Teatrze Powszechnym w Warszawie; w 2020 roku otrzymała nagrodę im. Aleksandra Zelwerowicza za najlepszą kreację aktorską w sezonie za rolę kobiety w spektaklu *Wszystko płynie* Grossmana w reż. Janusza Opryńskiego. Prywatnie szczęśliwa żona i mama dwójki fantastycznych nastolatków i przyjaciółka jednego cudownego rudego mieszańca, który wabi się Foton.

Tomasz Dedek

Urodzony w 1957 roku, absolwent Akademii Teatralnej w Warszawie. W latach 1981 - 2004 aktor Teatru Ateneum. Na ekranie debiutował w 1979 r. u Janusza Morgensterna w *Godzinie W.* Na swoim koncie ma ponad 50 ról teatralnych i dużo więcej filmowych oraz kilka ról w teatrze TV. Znany z seriali – *Popielec* R. Bera, *Dorastanie* M. Gronowskiego, *Samo życie* W. Nowaka, *Rodzina zastępcza*. Widzom Teatru Komedia znany z ról w spektaklach *Człowiek dwóch szefów*, *Interes życia*, *Zaręczony pogrążony*, *Przyjemność z dostawą*, *Na pełnych obrotach*.

Rozalia Mierzicka

Absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego we Wrocławiu. Zadebiutowała w roli Barbary Markowskiej w *Szalonych nożyczkach* Paula Portnera na scenie Teatru Nowego w Słupsku w 2007 roku. Współpracowała z Teatrem im. Cypriana Kamila Norwida w Jeleniej Górze, z Teatrem Dramatycznym im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu, Teatrem Powszechnym im. Z. Hubnera w Warszawie, Teatrem Fredry w Gnieźnie, TR Warszawa, Komuną Warszawa, oraz z Teatrem Studio w Warszawie. Ważniejsze role teatralne w spektaklach: *Sztuka dla dziecka* i *O dobru* reż. Monika Strzępka, *A, nie z Zielonego Wzgórza* reż. Katarzyna Raduszyńska, *Aleksandra*. *Rzecz o Piłsudskim*, *Na Boga*, *Bowie w Warszawie* reż. Marcin Liber, *Betlejem Polskie* reż. Wojciech Faruga, *Narkotyki* reż. Oskar Sadowski, *Pigmalion* reż. Wojciech Ziemiński. Ważniejsze role filmowe i serialowe: *Moje Serce* reż. Damian Kocur, *Mój syn zamyka się w łazience* reż. Kuba Januszewski, *Mental* reż. Kordian Kądziała, *Sortownia* reż. Anna Kazejak, *Sala Samobójców*. *Hejter* reż. Jan Komasa, *Królowa* reż. Łukasz Kośmicki, *Śubuk* reż. Jacek Lusiński.

fol: Kaja Kozłowska

Robert Ostolski

Ukończył PWST we Wrocławiu w 1995 roku. Pracę na scenie rozpoczął w Lubuskim Teatrze im. Leona Kruczkowskiego w Zielonej Górze musicaliem dla dzieci *Szalona klasa* w reż. Ewy Marcinkówny. Dwa sezony spędził w Teatrze Lubuskim pod dyrekcją W. Matuszewskiego i P.B. Jędrzejczaka. W tym czasie zagrał m.in.:

Hajmona w *Antygonie* w reż. W. Matuszewskiego, Prosiaczka w *Kubusiu Puchatku* w reż. P. Szczerskiego, Waclawa w *Zemście* w reż. W. Matuszewskiego. Pracował też w Teatrze im. Stefana Żeromskiego w Kielcach, zagrał m.in. w *Kolacji dla głupca* w reż. E. Marcinkówny. W sezonie 98/99 został aktorem Teatru Nowego w Łodzi, gdzie zagrał Walentego w *Fauście* w reż. Zdzisława Jaskuły. Od sezonu 1999/2000 związany z Teatrem Ochoty w Warszawie, gdzie zagrał m.in. w spektaklach: *Śluby panieńskie* w reż. T. Mędrzaka, *Hamlet* w reż. T. Mędrzaka, *Iwanow* w reż. E. Korina, *Kartoteka* w reż. K. Galosa. Grał też gościnnie w spektaklach w teatrze w Radomiu (*Emigranci* w reż. K. Galosa oraz *Mayday* w reż. A. Zaorskiego). Widzom znany jest

fol: Dawid Stube

z wielu filmów m.in.: *Enen*, *Plac Zbawiciela*, *Ja wam pokażę*, *Pornografia*, *Rób swoje, ryzyko jest twoje*, *Cud Purymowy*, *Święta Polskie* i *Torowisko* oraz seriali telewizyjnych m.in.: *Ludzie Chudego*, *Ranczo*, *Hotel 52*, *Ten ratuje cały świat*, *Na dobre i na złe*, *Klan*, *Odwrócenie* oraz *Samo życie*, *2XL*. Widzom Teatru Komedia znany jest z ról w spektaklach: *La cage aux folles - Klatka wariatek* w reż. Grzegorza Chrapkiewicza, *Fotki z wakacji*, *Zorro*, *Człowiek dwóch szefów*, *Komedia o napadzie na bank*, *O sole mio, czyli nikt nie kocha tak jak tenor* w reż. T. Dutkiewicza.

Irena Sierakowska

W 2008 roku ukończyła Wydział Aktorski Akademii Teatralnej w Warszawie. Od 2014 roku jest aktorką Teatru Dramatycznego w Wałbrzychu, gdzie zagrała w spektaklach m.in.: *Sebastiana Majewskiego*, *Macieja Podstawnego*, *Anety Groszyńskiej*, *Jakuba Skrzywanka*, *Marcina Libera*. W 2016 roku otrzymała wyróżnienie aktorskie na Festiwalu Dramaturgii Współczesnej w Zabrze za rolę w spektaklu *Zapolska Superstar*. Wcześniej występowała na scenach m.in. warszawskich teatrów: Narodowego i Studio oraz słupskiego Nowego Teatru. Pracuje również jako lektorka.

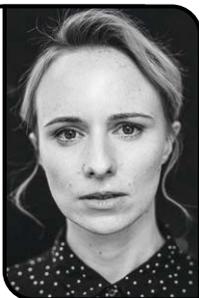

foto: Marek Zimalewicz

foto: Iza Grzybowska

Katarzyna Żak

Aktorka urodzona w Toruniu. W 1986 roku ukończyła PWST we Wrocławiu, gdzie zagrała około 20-stu ról m.in. w *Operze za trzy grosze*, *Sztukmistrzu z Lublina*, *Obywatelu Piszczyku*, *Wariacie* i *Zakonnicy*, *Peepshow*, *Requiem dla Zakonnicy*, *Locie nad kukuły gniazdem*, *Piaf*, *Nienawidzę*, *Preclarce z Pohulanki*

i *Romansie Róży*. We Wrocławiu w 1995 roku zdobyła wyróżnienie na Festiwalu Piosenki Aktorskiej i w 1993 roku nagrodę Towarzystwa Przyjaciół Teatru dla młodego aktora. W latach 1995-2009 była aktorką Teatru Rampa, gdzie zagrała m.in. w *Conte*, *Brassensie*, *Criminale Tango*, *Love*, *Jeźdźcu Burzy*, *Kandydzie*, *Damach* i *Huzarach*, *Wielkiej Wodzie*, *Bracie Naszego Boga*, *Sześć w Jednej*. Szerszej publiczności znana jest z takich seriali jak: *13 posterunek*, *Klan*, *Tygrysy Europy*, *Wielkie Rzeczy*, *Twarze i maski*, *Ranczo*, *Na Wspólnej* i *Siła Wyższa* oraz filmów: *Seszele*, *Obcy musi fruwać*, *Gracze*, *Tajemnica Sagali*, *Komornik*, *Ranczo Wilkowyje* i *Obywatel NN*. Od 2000 roku współpracuje z Teatrem Komedia, gdzie zagrała w spektaklach: *Chicago*, *Stepping Out*, *Songi Brechta*, *Koleżanki* i *Ostra jazda*. Jest specjalistką od piosenki aktorskiej. Jej autorski spektakl muzyczny *Bardzo śmieszne piosenki* zdobył I nagrodę – Złotą Maskę na Festiwalu Teatralnym im Krystyny Sienkiewicz w 2019 r. Nagrała cztery płyty *Młynarski Jazz*, *Bardzo przyjemnie jest żyć*, *Miłosna Osiecka* i *Młynarski – Kocham Cię życie*.

Sandra Korzeniak

Polska aktorka, absolwentka Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie, pracowała w zespołach Starego Teatru w Krakowie, Teatru Dramatycznego w Warszawie i TR Warszawa. Niezapomniane kreacje stworzyła w spektaklach Krystiana Lupy, Mai Kleczewskiej, Michała Kotańskiego i Pawła Miśkiewicza. Laureatka wielu nagród teatralnych. Za rolę Marilyn, w spektaklu *Persona. Marilyn* w reż. Krystiana Lupy, która – jak przeczytać można w uzasadnieniu – „na nowo ustanowiła kategorie aktorskiej prawdy i fałszu” – została w 2009 roku wyróżniona Paszportem Polityki, jedną z najważniejszych polskich nagród. Za rolę Mabel w spektaklu Mai Kleczewskiej *Pod presją* otrzymała m.in.: Nagrodę główną za najlepszą rolę kobiecą na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym Boska Komedia w Krakowie (2018), Złotą Maskę (2019) oraz Nagrodę Publiczności i drugą nagrodę aktorską na Kałiskich Spotkaniach Teatralnych (2019). Ma w swoim dorobku role filmowe, m.in. w filmach: *Sąsiedzi* Grzegorza Królikiewicza, *Niewidzialne* Pawła Sali, *Hiszpanka* Łukasza Barczyka, *Tarapaty 2* Marty Karwowskiej, *Dziura w głowie* Pawła Subbotki oraz w serialach HBO i TVN. Zagrała też w filmach: *Las*, reż. Joanna Zastróżna; *Dzień i noc*, reż. Kasia Machałek i Łukasz Machowski; *Bezwzględna cecha podobieństwa*, reż. Izabella Gustowska i *Gęś*, reż. Maria Wider. W filmie Jana P. Matuszyńskiego *Żeby nie było śladów* zagrała główną rolę kobiecą, wcielając się w postać Barbary Sadowskiej.

foto: Magda Hueckel

Młodziutki Maldini

Paolo Maldini w wieku niespełna 18 lat został gwiazdą europejskiej piłki. W relacjach komentatorów występował jako Młodziutki Maldini.

Bycie młodziutkim szybko się kończy. Zwłaszcza, że Paolo Maldini szybko stał się Wielkim Maldinim. Legendarnym Maldinim. Dla mnie jednak wciąż pozostawał Młodziutkim Maldinim.

Dzielił nas 3 lata, traktowałem go jak rówieśnika. Dlatego kiedy w wieku trzydziestu kilku lat kończył karierę, czyli jak to się mówi, przechodził na sportową emeryturę, po raz pierwszy poczułem, że młodość już za mną.

Od tego czasu stary poczułem się już kilka razy. No może nie tyle poczułem się stary, ile poczułem się niemłody. Na przykład wtedy, kiedy kilkanaście lat temu zacząłem trenować jiu-jitsu. Skończyło się zerwanym więzadłem i zerwanym więzozrostem. Pamiętam zatroskaną twarz rehabilitanta, który mówił, że w tym wieku to żadne jiu-jitsu, tylko basen. Basen do pływania, bo ten basen podawany przez przysłowiową siostrę, jeszcze zaczeka.

Niemłodość to jeszcze nie starość. Łatwo je pomylić. Na przykład przez siwiznę, która jest objawem obu. Siwizna sprawia, że człowiek wygląda mądrzej. Ale jak wiadomo, nie należy oceniać książek po okładkach. Z drugiej strony, bez okładek książek nie drukują.

Jakiś czas temu minąłem 50. Wiem, że teraz 50 to nowe 40. Ale co to właściwie znaczy? Że niby kiedyś 50 to było nowe 60? 50 to jest jednak, jak by nie patrzeć, 50. Cezura. System dziesiętny oddziałuje na wyobraźnię, ustawia myślenie. Robi się, chcąc nie chcąc, z tego jakaś połowa. Ta mniejsza, bo ta właściwa połowa minęła pewnie już dawno temu.

Stalin w wieku 50 lat rozpoczął kolektywizację. Hitler napadł na Polskę. Jego rówieśnik Chaplin nakręcił „Dyktatora”. Piłsudski w wieku 50 lat trafił do więzienia. Rok później wsiadł do pociągu i wyzwolił Polskę. 50 lat miał Molier rok przed śmiercią. Zmarł – jak wiadomo – na scenie, odgrywając scenę śmierci.

Doszliśmy do teatru. Teatr, sam dosyć stary, siwiznie raczej nie sprzyja. Od antyku pastwił się nad starym dziadem – odludkiem. Pastwił się nad nim też w renesansowej nowoczesności pomiatając wstrętnym i komicznym Vecchio. Potem jeszcze wymyślił oszalałego Leara, odrażającego egoistę Srebrniakowa, albo sadystyczną wariatkę Bernardę Albę. Wspomnijmy jeszcze niemłoda w końcu Dulską. Siwizny teatr nie szanuje, ale wyraźnie przyznaje jej sprawczą moc.

Ten spektakl też chce pokazać niemłodych jako jarych. Przywrócić siwiznie właściwą jej jurność.

Nie byłoby go wszak, spektaklu znaczy, gdyby nie Ewa i Magda, które kwestii zwanej starzeniem poświęciły podcast i książkę. Nie lubimy tego starzenia, ale chyba najbardziej nie lubimy tego słowa. Rozsiadło się w polszczyźnie jak basza, i tumani i przestrasza. Odbiera nam możliwość bardziej zniuansowanej analizy tego, co się z nami dzieje, w momencie, kiedy przysłowiowy Młodziutki Maldini przechodzi na sportową emeryturę.

Anglicy nie mają czasownika „olding” od „old”, tylko „aging” od „age”. Nie starzeją się więc, tylko tłumacząc dosłownie „wiekują”. Bo z perspektywy biologii proces „agingu” trwa od poczęcia. I w ogóle jest najszybszy w młodości. 11 latk szybciej wiekują niż 52 latk.

Więc wiekujmy się zdrowo i powoli. Jak Paolo Maldini.

Wolność grawitacji

Stara baba to baba mniej więcej po czterdziestym piątym roku życia. Co pan wie o starych babach? Że niewiele? Tylko to, co wszyscy?

No tak. A wszyscy to wiedzą jedno: że starym babom zwisa.

A co im konkretnie zwisa? O, proszę pana! Jeśli pan pyta serio, to proszę wygodnie usiąść, bo lista jest, proszę pana, długa jak należący do starej baby zwisający cyc. No, niech pan się tak nie wzdryga na jedno wspomnienie zwiśniętego cyca, wszak dopiero zaczynamy! Będziemy wyliczać najróżniejsze zwiśnięcia, więc niech się pan przygotuje. Przecież oprócz cyca zwisają im też, na ten przykład, pośladki, które—uwaga!!—w ciągu życia kobiety mogą obniżyć się o całe 15 centymetrów i koniec, kropka, szlus; był tył na poziomie, jest zwis. Co pan tam mówi? Że „He he, i zamiast brzoskwinki mamy gruszkę klapsa?” I: „Ale klapsa wołałbym akurat dać w ten świeższy i jędrniejszy tył”? Ach, pogratulować poczucia humoru zabawnej metafory! Jedziemy dalej. Starym babom często zwisa też (tu zaskoczenie) skóra na łokciach. Ale to już jest specyfika starych bab, że w ich nieskończonej podłości czasem im zwisa tam, gdzie pan się w ogóle zwisa nie spodziewał... Miewają też tak zwane „batmany”, czyli zwisy tłuszczoskóry na odcinku między łokciem a ramieniem. Chce taka zagrać sobie na przykład w tenisa, bierze zamach na forhend, a człowiek nawet nie zwraca uwagi, dokąd pójdzie piłka i czy czasem nie na aut, bo ze zgrozą się wpatruje w chybot zwiśniętego batmana—widzę po minie, że zna pan to; zna i nie pochwała.

Niektóre stare baby ośmielają się też pozwolić zwiśnąć „chomikom” (to te mini-zwisy na linii szczęki), a także (tak, wiem, to okropne) powiekom. No! Nie zalewam! Serio mówię! Siedzi sobie taka stara baba gdzieś, na przykład w kawiarni, i typie nieestetycznie spod zwiśniętego fałdu nad okiem. Wiem, że to okropność, pan przecież nie musi mi mówić, nie urodziłam się wczoraj.

A to dopiero początek. Bo, niech pan sobie wyobrazi, zwisa im jeszcze całe mnóstwo innych rzeczy.

Na przykład zwisa im fakt, że zwisają im pośladki, czasem nawet o 15 centymetrów w stosunku do umiejscowienia pierwotnego. Zwisa im to, naprawdę. I zwisa im również fakt, że mają te swoje batmany, albo nawet to, że nad kolanami zrobiły im się mikrozwisy. O! Widzę, że mi pan nie wierzy! Kręci pan głową i wykrzykuje; „To niemożliwe, żeby się nie wstydzic, jak ci tak brzydko zwisa!” Ale to prawda. TO SAMA PRAWDA. Musi pan jedno zrozumieć: każda stara baba to młoda baba, tylko trochę później. I młodej babie, którą ta stara baba była, owszem, najczęściej nie zwisało, czy jej zwisa. Jak jej tylko co zwiśnięto, to szybko podciągała, bo się przejmowała, biedaczka, że pan powie, że jest brzydka albo niepociągająca. Nie tylko więc podciągała, ale i goliła, peelingowała, zapaćkowała podkładem i nosiła specjalne zapachowe wkładki do majtek. Wcierki sobie robiła, usuwała wąsy i udawała, że jej brwi rosną od linijki. I jak ta młoda baba zostaje starą babą, to jest, proszę mi wybaczyć, KU**WSKO zmęczona. Ma tego serdecznie dosyć. I zaczyna to mieć dokładnie tam, gdzie jej zwiśnięto o piętnaście centymetrów. W tym samym miejscu ma pana i pańskie komentarze o brzoskwiniach i gruszkach, pańskie opinie na temat klapsów i twardości garderoby, a także uśmiechu i tym podobnych. Spylaj pan. Do widzenia, drzwi są tam.

Bo, proszę pana, prawdziwa wolność zaczyna się z wolnością dla grawitacji.

Jak wyważyć drzwi???

Wiele lat dobrze się zapowiadałyśmy, aż w końcu okazało się, że jesteśmy nie tylko po czterdziestce, ale i przed pięćdziesiątką. Gdziekolwiek się ruszyliśmy – byliśmy najstarsze. Aktorką 25-lecia w konkursie Telewizji Polskiej miała szansę zostać artystka młodsza od nas o dekadę.

Bestsellery książkowe pisali ludzie, którzy urodzili się, gdy szliśmy na studia. Muzyczni idole naszej młodości odbierali nagrody za całokształt... Zdziwienie, powiedzmy, to był eufemizm.

Przeżywałyśmy właśnie: „się nie zapowiadam, tylko odcinam kupony, zaliczam kulminację. Już nie zdążę zostać kosmonautką, bankierką, rezydentką Montauk, nie przyjedzie książę z bajki, by zastąpić mojego dość dojrzałego, co tu dużo mówić, królewicza. Oczywiście doceniam miejsce, w którym jestem. Lekarze nie zdiagnozowali u mnie poważnych chorób, dzieci zdrowe, życie rodzinne w porządku, zawodowe bez większych napięć, twarz się w miarę trzyma. Ale co będzie jutro?”

Naukowcy z kraju, którego nazwy nie zamierzam wymieniać, bo nie ma u mnie żadnego autorytetu, ustalili, że po 45. urodzinach zaczyna się wiek przedstarczy. Gdybyśmy o tym wiedziały, może dużo wcześniej przestałybyśmy myśleć o zdobyciu zawodu kosmonauty. Tymczasem byłyśmy niesłusznie przekonane, że jesteśmy młode.

Prócz wyżej wymienionych naukowców mamy oczywiście naukowców amerykańskich, którzy przekonują, że pięćdziesiątka jest nową trzydziścią. Bardzo byłoby fajnie, tu zgadzamy się z Magdą, ale jeśli pięćdziesiątka jest nową trzydziścią, a czterdziestka dwudziścią, trzydziestka – dziesiątką, to oznacza, że nasze dzieci się jeszcze nie urodziły, a przecież jednak są na świecie, w życiu bym dla nieistniejących synów nie kupiła tylu paczek Lego Star Wars, na które mnie nie stać, nie jestem szalona.

Magda mówi, że widocznie według amerykańskiej nauki pierwsze lata liczy się podwójnie, jak u psów. Nie wiem, trzeba to sprawdzić.

Jak widać, amerykańscy naukowcy nie przewidują posuwania się w latach, co stoi w pewnej sprzeczności do wydłużającej się średniej życia. Najlepiej więc pozostać trzydziścią do osiemdziesiątki. Magda mówi, że to może być trudne, a przynajmniej nikomu się jeszcze nie udało, z wyjątkiem może Jennifer Lopez czy piosenkarki Madonny, która jednak wyprzedziła trendy, osiągając 16 lat po przekroczeniu sześćdziesiątki. Jest pionierką niedościgłą.

Kto odważy się posunąć, ponosi karę. Ostatnio poniosła ją amerykańska aktorka Sarah Jessica Parker, liderka obsady *Seksu w wielkim mieście*, pozwalając się fotografować z siwymi włosami, bez make-upu, za to ze zmarszczkami. Widziałam to zdjęcie, przedstawiało kobietę w średnim wieku pijącą kawę w kawiarni w Nowym Jorku. To był wielki błąd pani Parker. Media posłały ją do diabła z komentarzem, że jest starym pudłem. Wyobrażacie sobie, co by się działo, gdyby dodatkowo Sarah była gruba? Lub gdyby wyleciała jej na talerz sztuczna szczeka? Czy teraz powinna posypać głowę popiołem, zmienić imię na STARA Jessica Parker i natychmiast udać się na operacje plastyczne? Magda pamięta, że w rozmowie z magazynem „Vogue” aktorka pytała retorycznie: czy w związku z tym, że się starzeje, powinniśmy zniknąć? Albo mam 35 lat, albo jadę na emeryturę na Florydę?

Nie ma nic pomiędzy? Możemy sobie żartować, ale prawda jest taka, że nikt nas nie przygotował na to, co przed nami. Wręcz przeciwnie, wszędzie dezinformacja.

Zgadzamy się z Magdą, że miejsce kobiety w okolicach półwiecza nie jest oczywiste.

Dlatego trzeba będzie kopnąć w drzwi, wyważyć je i sobie to miejsce zająć.

Partnerem spektaklu jest
Wydawnictwo Agora –
wydawca książki *Jak się starzeć
bez godności* Magdaleny
Grzebałkowskiej i Ewy Winnickiej

 **Wydawnictwo
Agora**

Voucher do teatru

Szukam pomysłu na prezent.

To świetnie! Voucher na spektakl w Teatrze Komedія będzie znakomitą wyprawą!

Czy z tym voucherem spektakl wybiera się samodzielnie?

Obdarowany sam decyduje, co ma ochotę obejrzeć, a Ty dostarczysz mu okazję do relaksu i dużej dawki śmiechu! Zapraszamy do Komedię :)

Dowiedz się więcej o komediowych voucherach:

Sprawdź komediowy repertuar:

TworzyMY Komedię

Krzysztof Wiśniewski
dyrektor Teatru

Aneta Groszyńska
zastępczyni dyrektora ds. artystycznych

Łukasz Orłowski
zastępca dyrektora ds. rozwoju i komunikacji

Barbara Ogieńko
główna księgowa

Monika Jakubczyk
zastępczyni głównej księgowej

Danuta Pszczółkowska
specjalistka ds. płac

Joanna Piliszek
specjalistka ds. rozliczeń z kontrahentami oraz Vat

Marta Dudek
radczyni prawna

Małgorzata Kondracka
specjalistka ds. obsługi sekretariatu

Barbara Milewska
kierowniczka Działu Administracji

Anna Andracka
kierowniczka Działu Komunikacji, Marketingu i Sprzedaży

Agnieszka Butowska
zastępczyni Kierowniczki Działu Komunikacji, Marketingu i Sprzedaży

Justyna Piliszek
starsza specjalistka ds. sprzedaży i rozwoju publiczności

Anna Hautz
specjalistka ds. komunikacji i ePR

Beata Ptak
specjalistka ds. sprzedaży indywidualnej i grupowej/kasjerka

Elżbieta Wyrzykowska
kasjerka

Justyna Pankiewicz
kierowniczka Działu Produkcji

Robert Ostolski
zastępca kierowniczki Działu Produkcji/inspicjent

Marta Kostoń
producentka

Aleksandra Maron
koordynatorka małej sceny

Marcin Gajewski
kierownik techniczny

Paweł Stefaniak
kierownik obsługi sceny

Donald Klepczarek
kierownik pracowni oświetleniowej

Marcin Bociński
kierownik pracowni audiowizualnej

Marek Klepczarek
starszy specjalista realizator światła

Mateusz Bagiński
starszy specjalista realizator audio/video

Jakub Szafran
realizator światła

Olga Rojek
realizatorka audio/video

Krzysztof Iwański
rzemieślnik teatralny, montażysta sceny

Grzegorz Laskus
rzemieślnik teatralny, montażysta sceny

Irmina Kurowska
garderobiana

Katarzyna Adamczyk
garderobiana

Andrzej Milewski
starszy portier informator

Waldemar Pilich
starszy portier informator

Piotr Skrzypczyk
starszy portier informator

Cezariusz Zieliński
starszy portier informator

Grzegorz Pszczółkowski
starszy portier informator

Anna Dąbrowska
pracowniczka gospodarcza

Agnieszka Grabowska
pracowniczka gospodarcza

Alina Laskus
pracowniczka gospodarcza

Ewa Młynarczyk
pracowniczka gospodarcza

Anna Wójcik
pracowniczka gospodarcza

K

ANTYPORADNIK
Z HUMOREM,
IRONIA
I EMPATIA

instytucja kultury
miasta stołecznego
Warszawy

Teatr Komedial

teatrkomedia.pl

#niepowazninaserio